

La Su Ma Ti Ke To Pe

KULTTUURI | TERVEYS | URHEILU | SÄÄ | TELEVISIO JA RADIO

Sateella ja pakkasella

Kolhut ja mustelmat kuuluvat rugbyyn. Maria Moukola (vas.) osui Jenni Sjöroosin juoksureitille.

Monen ensimmäiset mielikuvat rugbyistä ovat Youtube-videoissa nähdyt näyttävät syöksyt ja pelaajien loukkaantumiset. Turun Sanomien toimittaja päätti kokeilla, kuinka hurjasta lajista on kyse.

Kylmä vesi on läpäissyt jo alusvaatteetkin, kun Kupitaan kentällä harjoitteleva naisten rugbyjoukkue Turku Swans vasta aloittelee treenejään. Märkä ja mutainen nurmikko ei houkuttele. Edes kaatosade ei kuitenkaan ole ensimmäistä kotipeliään odottelevalle joukkueelle syy jättää treenejä väliin. Talvella Turku Swans treenasi kolme kertaa viikossa lumihangessa, koska sisäharjoittelutiloja ei ollut tarjolla.

Harjoitukset alkavat pallon syöttelyllä. Soikea rugbypallo on yllättävän kevyt ja pysyy hyvin käsissä. Syöttely

tuntuu helpolta, ja uskon pärjääväni ihan hyvin. Kyseessä on kuitenkin vasta alkulämmittely.

Rugbyssä palloa kuljetetaan juoksemalla, syöttämällä tai potkimalla. Palloa saa syöttää ainoastaan taaksepäin. Sitä saa potkaista eteenpäin, mutta pelaajan joukkueovereiden täytyy olla potkuketkellä pallon takana. Tästä syystä joukkueen on pelattava erityisen hyvin yhteen. Kommunikointi on pelin sujumisen kannalta tärkeää, eikä kentällä ole hetkeäkään hiljaista.

– Täällä on, täällä on! Oikealla on! Rugbyllä on hurja maine väkivaltaise-

na lajina. Treeneissä painitaan ja tehdään taklausharjoituksia. Osa parantelee aikaisempia vammojaan. Rugbystä juuri mitään tietämättömälle laji vaikuttaa nopealta, sekavalta ja fyysisesti raskaalta. En ymmärrä yhtään, mitä minun kuuluu tehdä. Ympäriini kuuluu huutoja:

– Oikea, oikea, oikea! Vasen, vasen, vasen!
En ehdi sisäistä ohjeita tarpeeksi nopeasti, joten olen koko ajan juuri väärällä puolella. Lopulta keskityn vain seuraamaan sinipaitaista tyttöä, mikä osoittautuu hyväksi ratkaisuksi. Olen ainakin oikeassa paikassa, vaikka en ymmärrä miksi.

Treenit huipentuvat harjoitukseen, jossa punnerretaan, hämähäkkikävelään ja juostaan märällä ruohikolla. Rankkaa! Toivoisin olevani jo kuumassa suihkussa, mutta joukkue on valmiina pelaamaan. Keskityn liukasteluun ja oikeassa paikassa seisomiseen. Syyliini lentävä pallo on joka kerta kauhun paikka. Saanko juosta? Kenelle saan syöttää?

– Juokse, juokse, juokse!
Juokseminen on kuitenkin jo liian myöhäistä. Vastustaja on saanut minun nalkkiin.

Teksti: KRISTINA GRANLUND
Kuvat: TARA JAAKKOLA

Mitä kentällä tapahtuu?

- Pelin tarkoituksena on tehdä maaleja kuljettamalla pallo vastustajan maalilinjan yli ja painamalla se maahan.
- Palloa voi kuljettaa juoksemalla, syöttämällä tai potkimalla.
- Palloa saa syöttää vain taaksepäin.
- Rugby on fyysinen kontaktilaji. Taklaukset ja erilaiset rykelmätilanteet kuuluvat peliin.
- Rugbyn perusperiaatteet ovat hyvä käytös, hyvä henki, hallittu fyysisyys ja kiilpa pallon hallinnasta.

Toimittaja Kristina Granlund harjoittelee taklausta.

Joukkueenjohtaja Riika Räisänen mukaan parasta rugbyssä on lajin monipuolisuus ja joukkueen hyvä henki.

Valmentaja Gary Penman näyttää, miten pallo kuuluu ottaa kiinni.

Hanna Kulmala ottaa palloa kiinni. Taustalla Maria Moukola (vas.), Jenni Sjöroos ja Saara Simola.

Elämänmakuinen peli

Turku Swans on ollut kasassa vasta vuoden verran. Takana on kaksi ottelua SM-sarjassa, ja ensimmäinen kotipeli pelataan 29. kesäkuuta. Suurimmalla osalla Turku Swansin pelaajista ei ole aikaisempaa kokemusta muista joukkueista. Joukkueenjohtaja **Riika Räisänen** on ehtinyt harrastaa rugbyä neljä vuotta.

– Löysin lajin ensimmäistä kertaa ollessani lukioaikana vaihdossa Australiassa. Kun palasin Turkuun, olisin halunnut aloittaa lajin harrastamisen,

mutta naisten joukkuetta ei ollut. Myöhemmin muutin Hollantiin ja kuulin vastaperustetusta joukkueesta kaveriltani. Menin kerran treeneihin ja sille tielle jäin.

Tällä hetkellä Räisänen on rugbyn kanssa tekemisissä päivittäin.

– Ei tätä jaksaisi tehdä, jos ei rakastaisi lajia. Kun tulee kotiin vaatteet mudassa, tuntee olevansa elossa.

Neljän vuoden aikana Räisänen on loukkaantunut kerran, 1,5 vuotta sitten.

– Pohjeluuni murtui ihan tavallisessa

pelitilanteessa, mikä olisi voinut sattua jossain muussakin lajissa. Lisäksi on ollut joitain pikkuisia haavereita.

Räisänen ei kuitenkaan pidä rugbyä erityisen väkivaltaisena lajina.

– Vaikka esimerkiksi nettivideot ja kuvat antavat lajista ronskin kuvan, rugbyssä on kuitenkin selkeät säännöt.

Rugby on fyysinen kontaktilaji, jossa naisten säännöt ovat samat kuin miehillä. Peli on monipuolinen ja pelipaikat erilaisia, joten kaikenkokoiset tytöt ovat tervetulleita joukkueeseen.

Räisänen mukaan lajin fyysisyys nostaa joukkuehenkeä.

– Uskon, että moni jää koukkuun heti ensimmäisistä treeneistä juuri sen vuoksi, että joukkuehenkemme on niin vahva. Vietämme paljon aikaa yhdessä myös treenien ja pelien ulkopuolella.

Räisänen mukaan rugbyä ei tarvitse pelata liian tosissaan. Tärkeintä on lajista nauttiminen. Olennainen osa peliä on myös "kolmas puoliaika", joka on nimitys pelien jälkeisille, joukkueiden yhteisille illanviettoille.